

DRAUDZES VĒSTIS

www.melburnaslatviesudraudze.org.au

Draudzes Vēstis Nr. 30

2021. g. aprīlis, maijs, jūnijs

VIENA DIENA KAPSĒTĀ – GANDRĪZ 2000 GADI PASAULĒ

„Kad sabata diena bija pagājusi, Marija Magdalēna un Marija, Jēkaba māte, un Salome nopirka smaržīgas zāles, lai ietu un svaidītu Jēzu. Nedēļas pirmajā dienā rīta agrumā, saulei lecot, tās nāca pie kapa...” (Marka ev. 16:1-2)

Ir ļoti agrs rīts. Diena nav vēl atklājusi, ko tā nesīs, bet Tu nesi svaidāmās zāles savās rokās. Tu esi pienākuma cilvēks, bet tas nav tikai pienākums, kas tevi nes arvien tuvāk kapsētai. Tu nevari neiet un bez šīs darbības Tu nezinātu, ko ar sevi iesākt. Jēzus bija dāvinājis jaunu iesākumu tavai dzīvei, un arī tādēļ Tu ej. Un pie sevis Tu domā, cik labi, ka vēl ir kaut kas, ko vari darīt Jēzum par svētību, kaut Viņš jau nomiris.

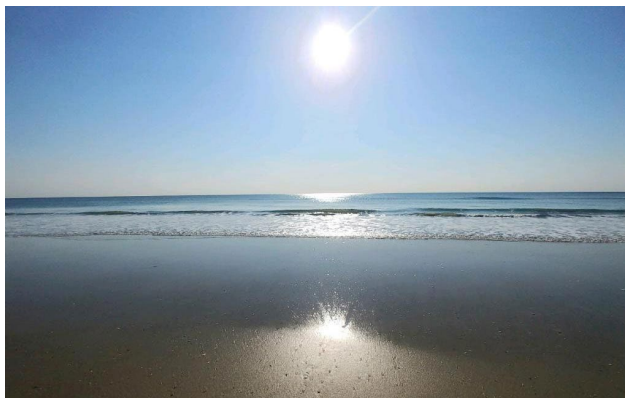

FOTO Vaira Druva

Nomiris! Par to Tu negribi runāt ne ar vienu, ne vēl. Arī tādēļ tev no sirds noveļas kāds smagums, kad saruna ar mīlām ticības māsām izrādās itin praktiska: „*Kas novels akmens no kapa durvīm?*” Tādas sarunas tev patīk. Tās ir konkrētas, tās prasa rīcību, kādā Tu proti iesaistīties, tādi darbi mazliet apklusina sēras. Uz mirkli tad nav jādomā par Jēzus ciešanām, Viņa nāvi. Tās neliek domāt par nākotni bez Viņa, vai par savu nāvi.

Tu nesagaidīji brīnumu. No Jēzus kapa noveltais akmens tevi galīgi pārsteidza. Un šis pārsteigums tevi satricina līdz sirds dziļumiem. Tevi pārņem bailes. Vai kāds ticis pie viņa pirms tevis? Vai kāds vēl ir kapā? Bet Tu neskrien prom, ne vēl, jo Tu esi pienākuma cilvēks un Tēv jāuzzina, kas noticis. Tu dodies kapa tumsā un tavas acis apžilbina kāda jaunekļa spožās, baltās drēbes. Vai tas ir cilvēks, spoks, eņģelis? Tukšā kapā, nāves bedrē, dzīva, spoža būtne! Bet kur ir Jēzus!

Pirms Tu paspēj ko prasīt, Tu sadzirdi atbildi: „*Nebīstieties! Jūs meklējat Jēzu, Nācarieti, krustā sisto, viņš ir augšāmcēlies un viņa šeit nav. Redziet vietu, kur tie viņu nolika. Bet ejiet un pasakiet to viņa mācekļiem un Pēterim: viņš pirms jums aizies uz Galileju; tur jūs viņu redzēsiet, kā viņš jums sacījis.*” (Marka ev. 16:6 – 7). Un pēkšņi Tu skrien. Tu skrien ārā no kapa, ārā no kapsētas, arvien tālāk prom. No kā Tu bēdz? Patiesi, no kā? Nevienš tev neseko. Bet Tu skrien, un abas līdzgaitnieces skrien un neviena nerunā, it kā klusums varētu kā akmens aizvēlties vēlreiz kapam, lai tur iekšā paliktu dzirdētie, vēl neizprastie vārdi.

Bet, pamazām Tu mani, Tu skrien dzirdēto vārdu ritmā: „Jūs meklējiet Jēzu Nācarieti... Viņš ir augšāmcēlies... Viņa šeit nav... Redziet, ejiet, pasakiet... Viņš pirms jums aizies... jūs viņu redzēsiet...” Marija Magdalēna, vai tā notika? Ka nemanot Tu vairs neskrien nezināmā virzienā, bet dodies atrast mācekļus un Pēteri? Vai Tu tikai pildi savu pienākumu? Jeb, vai arī Tu gribi redzēt dzīvo Jēzu, kas augšāmcēlies. Vai Tu biji sākusī saprast, ka redzot nāves uzvarētāju, Tu pati sāksi īsti dzīvot! Un visām bailēm par dzīvi un nāvi, būs samazinājusies teikšana, jo Tu zināsi: kaps nebūs tavas mūžīgās mājas! Nē! Tās būs debesīs, kur arī būs Jēzus!

Ir divi Kristus Augšāmcelšanās stāsti Marka evaņģēlijā. Pirmais noslēdzas ar vārdiem: „Un tās izgāja ārā un bēga no kapa, jo drebēšana un bailes tās bija pārņēmušas, tās nesacīja nevienam nenieka, jo tās bijās.” (Marka ev. 16:8) Bet no pārējiem evaņģēlijiem un no visas Kristus Baznīcas vēstures mēs zinām, ka ar to nenobeidzās Lieldienu stāsts. Marka evaņģēlijam ar laiku tapa otrs noslēgums, kas vēsta, ka augšāmcēlies rīta agrumā Kristus vispirms parādījās Marijai Magdalēnai, tad diviem mācekļiem, tad pārējiem vienpadsmit!

Kristietības vēsture nepārprotami liecina, tika pārvarētas gan sieviešu, gan mācekļu bailes, gan vienas dienas kapsētas piedzīvotais šoks. Tika pārvarēta sākotnējā nespēja ticēt tik lielam brīnumam, Kristus Augšāmcelšanās! Pārvērtais un pārvērtušais cilvēks ir kristīgās ticības autentiskākā zīme un tās patiesības pierādījums. Gandrīz 2000 gadus Kristus Augšāmcelšanās spēks atjauno cerību un pārvērš cilvēkus! Kristus Augšāmcelšanās evaņģēlijs apliecina, ka ticam Dievam, kas ir stiprāks par nāvi, kapu, grēku, bailēm, un, jā, par Covid-19 un tā postu. Varbūt šogad, vairāk kā daudzos, mums ir tik nepieciešami dzirdēt, ka „...nāve ir aprīta uzvarā un, ka nekas mūs nevarēs šķirt no Dieva mīlestības, kas atklājusies Kristū Jēzu, mūsu Kungā.” (Rom. 8:39). Esam bijuši šķirti no mūsu tuviniekiem un draugiem, no mūsu draudzes locekļiem, bet, paldies Dievam, ne no Dieva mīlestības. Kaut Viņa Dēla Augšāmcelšanās katram palīdzētu pārvarēt bailes un izjust aicinājumu doties prom no tumšām vietām un domām, dalīties lūgšanās un cits citam apliecināt: Tas Kungs ir Augšāmcēlies!

Ir vēl agrs rīts Kristus Baznīcas vēsturē. Apustulis Pēteris to atgādina: „Bet to vien ņemiet vērā, mīlie, ka viena diena tam Kungam ir kā tūkstoš gadi, un tūkstoš gadi kā viena diena.” (II Pēt. 3:8). Vai varētu būt, ka Dieva acīs vēl nav pat pagājušas divas pilnas dienas kopš tās vienas dienas kapsētā? Tātad, mums vēl ir laiks! Dzīvot un kalpot, tālāk dalīt prieka vēsti, sludināt evaņģēliju! Liecināt: „Viņš dzīvo un tev būs dzīvot!” Viņš dziedina, apžēlojas un novel vismagākos sēru akmeņus no mūsu sirdīm. Arī, un, jo sevišķi šogad, lai Dievs svētī mūs ar ilgām doties pasaulē, kā varēdami, un vēstīt, ir cerība.

Ir Lieldienu rīts! Allelūja ir atgriezies mūsu sirdīs! Dievs tev dāvina šo dienu kā no jauna iesākt dzīvi dzīvot. Neilgi pēc Otrā pasaules kara beigām latviešu garīdznieks A. Birnbaums rakstīja: „Lieldienās akmeņi veļas veldamies, sirdis ceļas celdamās, zvani zvana zvanīdami augšāmcelšanos! Cilvēce priecājās priecādamās Kristus dzīvības krāšņumā, varenībā, nemirstībā un mūžībā!”

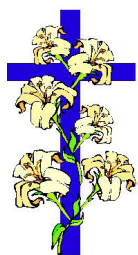
Nē, neklusēja Marija, Pēteris, tūkstošu tūkstošu Kristus liecinieki, Viņa žēlastības, mīlestības un spēka atpestīti, pārvērsti Dieva bērni! Tie sludināja Kristus evaņģēliju un nekas pasaulē vairs nebija kā bijis. Neklusēsīm arī mēs! Lieldienās, vēstīsim visi: Kristus ir Augšāmcēlies un arī Tu Viņu redzēsi, kā Viņš ir sacījis!

Priecīgas, svētīgas Lieldienas!

Arhibīskape Lauma Zuševica

PĀRMAIŅAS DRAUDZES DZĪVĒ

Mūžībā aizgājuši

Anete KLĀSENS	15.08.1918. – 23.09.2020.
Līvija RUMBA	4.12.1926. – 2.02.2021.
Modris STROŽA	4.09.1926. – 15.09.2020.
Radvils ŠVARCS	5.04.1927. – 28.01.2021.

„Es Esmu ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva kā vien caur Mani.” (Jņ.14:6)

NO DRAUDZES PRIEKŠNIEKA RAKSTĀMGALDA

DRAUDZES ADMINISTRATĪVĀS VADLĪNIJAS GUIDELINES

Vadlīnijas ir draudzes un valdes iekšējās darbības noteikumi, tās var atcelt vai mainīt tikai ar pilnsapulces piekrišanu. Pilnāka informācija draudzes mājas lapā: www.melburnaslatviesudraudze.org.au zem virsraksta ZINĀS.

ATSKAITE PAR 2020. GADA PILNSAPULCI

Valde apņemas apsveikt draudzes locekļus apaļās desmit gadu dzimšanas dienās. Draudzes darba lauka sadale ir novecojusies (skati *Vēstis* Nr. 1) – valde sastādīs jaunu draudzes darba lauka sadali uz 2021. - 2023. gadu. Novēlējumi \$10 000 un lielāki baznīcai un kapiem tiks ievietoti godināšanas plāksnē, kas būs redzama Sv. Krusta baznīcas foajē.

IESVĒTES STUNDAS UN GARĪGĀS PĀRRUNAS

Skatīt rakstu šinīs vēstīs: **Draudzes garīgās pārrunas un jauno draudzes locekļu Iesvete semināru formātā.**

GARĪGIE PAKALPOJUMI

Valdes lēmums: Gādāt draudzei par garīgiem pakalpojumiem ģimenes aizgājēju izvadīšanā, par privāto garīgo aprūpi, par bērnu kristībām un par laulībām. Kā redzat, šie ir ģimenes pakalpojumi. Ģimene pati izvēlas pakalpojuma veidu un sarunā to ar mācītāju vai ar selebrantu. Lūdzu ņemiet vērā, ka ģimene var izvēlēties mācītāju, kā arī selebrantu, kas dzīvo Melburnā vai ārpus Melburnas. Ģimene sarunā ar mācītāju vai selebrantu atlīdzību par pakalpojumu. Ņemiet vērā, ka mācītājam un selebrantam ir tiesības prasīt samaksu par pakalpojumu. Valde piedāvā ģimenei tikai daļēju atmaksu par garīgo pakalpojumu.

Par laulības pakalpojumu mācītājam un selebrantam jābūt valsts reģistrētam ar tiesībām parakstīt ar savu roku valsts laulības dokumentus – **Marriage Certificate**. Šādam legālam pakalpojumam draudze dod atlīdzību ar piemaksu.

Piezīme: Atlīdzība ģimenei par draudzes locekļa izvadīšanu no baznīcas vai no apbedīšanas biroja ir \$300. Atlīdzība par pārējiem pakalpojumiem ģimenei, skati „*Draudzes Vēstis*” Nr. 25, 7. lpp.

DRAUDZES LOCEKĻIEM UN VIESU MĀCĪTĀJIEM

Valde vēlas saņemt rakstus no draudzes locekļiem, kā arī no viesu mācītājiem par līdzšinējo draudzes dievkalpojumu iekārtojumu, kā arī ieteikumus, kā iekārtojumu papildināt. Saņemtie raksti, ar autora piekrišanu, tiks ievietoti 2021. gada *Draudzes Vēstīs*.

VALDES NORĀDĪJUMI DIEVKALPOJUMU UN SARĪKOJUMU APMEKLĒTĀJIEM

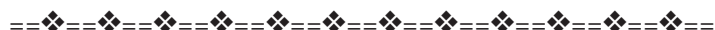
Valde cītīgi izseko *COVID-19* vīrusa izplatīšanos pasaulē un sabiedrības vidē Melburnā. Arī cītīgi sekojam pēdējiem valdības norādījumiem un pieņemtajiem likumiem, lai mazinātu *COVID-19* izplatīšanos Viktorija un Austrālijā.

Draudzes valde pirms Ziemassvētku vakara dievkalpojuma sarunāja profesionālus tīrītājus, lai baznīcu un zāli iztīra atbilstoši *COVID-19* standartam. Tad valde baznīcu un zāli iekārtoja pēc pēdējiem *COVID-19* drošības noteikumiem.

Dievkalpojumu, pilnsapulces un sarīkojumu dalībniekiem ņemt vērā: lūdzu, ievērojiet baznīcā un baznīcas zālē norādītos 1,5 metru attālumus un ņemiet līdzi sev svaigu sejas masku!

Kārlis Kasparsons,

*Draudzes priekšnieks
2021. gada martā.*

Aizgājušo piemiņas ziedojums – „Baznīcas uzturēšanai“!

Ziedojami līdz \$200:

Ziedojami līdz \$100:

DRAUDZES NODEVAS – 2020./2021.g. (no 1. jūlija līdz 30. jūnijam)

bet

*** locekli, kas sasnieguši 95 gadus – atbrīvoti no nodevām.**

Reference: Jūsu vārds un uzvārds. (*LOTI SVARĪGI!*)

= = ◆ = = ◆ = = ◆ = = ◆ = = ◆ = = ◆ = = ◆ = = ◆ = = ◆ = = ◆ = =

DRAUDZES AKREDITĒTIE GARĪDZNIEKI UN SELEBRANTI

mob. 0407 281 333

A decorative horizontal line consisting of a series of small diamond shapes (rhombuses) arranged in a repeating pattern, with some diamonds being solid black and others white, separated by thin vertical lines.

DRAUDZES GARĪGĀS PĀRRUNAS UN JAUNO DRAUDZES LOCEKĻU IESVĒTE SEMINĀRU FORMĀTĀ

Semināros tiek aicināts piedalīties katrs draudzes loceklis.

Semināros būs ietverts arī Iesvētes kurss, reizi mēnesī, pavisam trīs nodarbībās. Tātad, kursa ilgums trīs mēneši.

Semināros pārrunāsim Kristīgās ticības pamatus, kā arī tēmas, ko būsīm dzirdējuši video programmā (skat. pielikumu). Būs iespēja uzdot jautājumus un pārrunāt saņemtās atbildes.

Pēc triju mēnešu kursa jauniem draudzes locekļiem, atsevišķā draudzes Iesvētes dievkalpojumā Sv Krusta baznīcā, tiks pasniegtas Iesvētes apliecības.

Iesvētību apliecības saņemšanai būtu nepieciešami:

1. Apmeklēt visas (pavisam trīs) Semināra nodarbības, kas notiks Garīgo Pārrunu formā;
2. Noklausīties Iesvētību video programmas (skat. pielikumā);
3. Būt iepriekš kristītam, vai tikt kristītam kādā dievkalpojumā Semināra laika posmā;
4. Apmeklēt dievkalpojumus Semināra laika posmā;
5. Uzrakstīt īsu eseju (vēlams, jebkurā garumā, var dažos teikumos) pārdomas: „Kādēļ es vēlos iesvētīties“. To var iesniegt trešajā nodarbībā, vai arī atsūtīt pa e-pastu kursa gaitā.

VALDES LOCEKĻI – OFFICE BEARERS

Pasta adrese / Postal address: 4 Spencer Drive, CARRUM DOWNS, VIC 3201
Svētā Krusta baznīca / Holy Cross Church: 40 Warrigal Rd. SURREY HILLS. Vic. 3127

Draudzes mājas lapa / Our website (in Latvian and English):
www.melburnslatviesudraudze.org.au www.melbournlatviancongregation.org.au

Draudzes valde – Church Management Committee		
Draudzes vecākais / Church Elder Mārtiņš Biršs	e-pasts: martinbirss@live.com	Tel. 9563 9685 Mob. 0407 685 006
Draudzes priekšnieks / Chairman Kārlis Kasparsons	8 Melaleuca Ave., TEMPLESTOWE LOWER, VIC 3107 e-pasts: kkaspars@bigpond.net.au	Tel. 9850 1248 Mob. 0411 119 848
Draudzes vicepriekšnieks Vice-Chairman Pēteris Saulītis	e-pasts: psaulitis@hotmail.com	Mob. 0419 914 491
Draudzes kasieris un biedrzinis Treasurer and Registrar Andris Atvars	4 Spencer Drive, CARRUM DOWNS, VIC 3201 e-pasts: andrisat@bigpond.com	Tel. 9782 9063 Mob. 0404 055 476
Valdes sekretārs / Secretary Jānis Kārklīņš	21 Highclere Ave., MT WAVERLEY, VIC 3149 e-pasts: mjk51688@bigpond.com	Tel. 9802 1738 Mob. 0413 544 135
Dāmu kopas pārstāve Ladies' Auxilliary Representative Ģinta Pindard	17 Bruce Street, MT. WAVERLEY, VIC 3149	Tel. 9807 1904
Valdes locekle / Committee Member Anna Jaster	e-pasts: anne.jaster@bigpond.com	Tel. 9808 2196

MELBURNAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES PILNSAPULCE

Svētdien, 7. februārī, pēc dievkalpojuma, plkst. 12 Svētā Krusta baznīcas zālē notika Melburnas Latviešu ev. lut. draudzes pilnsapulce.

Cenšamies COVID-19 neļaut izpostīt visas mūsu sabiedriskās aktivitātes. Kad ierobežojumi nedaudz atvieglotās, varējām noturēt draudzes atlikto 2020. gada pilnsapulci.

FOTO Ilze Nāgela

MLELD pilnsapulce. Runā draudzes priekšnieks Kārlis Kasparsons.

Pirms pilnsapulces varējām apmeklēt dievkalpojumu Sv. Krusta baznīcā, ko vadīja mācītājs **Aldis Elberts**. Tika cieši ievēroti **COVID-19** noteikumi. Baznīcas solos drīkstēja aizņemt tikai katru otro sēdvietu. Atstājot baznīcu, parasti mācītājs ikvienam, izejot no baznīcas, sniedza roku, šoreiz – to nedrīkstam. Arī zālē, baznīcas zālē, kur notika pilnsapulce, krēslī bija salikti ar lielām atstarpēm; sēdējam apmēram 1,5 m attālumā viens no otra.

Pilnsapulcē bija ap 35 dalībnieku. Kvorums bija sasniegts. Pilnsapulci atklāja draudzes priekšnieks **Kārlis Kasparsons**. Centās pieturēties pie 2020. gada izsludinātās pilnsapulces darba kārtības, kas ne vienmēr bija viegli.

Cik saprotam, **COVID-19** ierobežojumos dievkalpojumi baznīcā un aktivitātes zālē tikpat kā visu 2020. gadu nevarēja notikt. Visa pagājušā gada laikā tika noturēti tikai 3 dievkalpojumi – 2 gada sākumā – pirms pandēmijas un 1 gada nogalē – Ziemassvētkos. Nolēma dievkalpojumus tagad atsākt reizi mēnesī. Draudzes locekļu skaits turpina sarukt. Kādreiz bijām ap 2000, tagad zem 300. Ir manāms, ka interese par kristīgo ticību vispār sarukusi un ne tikai latviešos. Kur agrāk Ziemassvētki tika svinēti kā Kristus dzimšanas svētki, tagad galvenais ir brīvdienas un apdāvināšanās.

Draudzes finanses vēl turas. Par finanšu situāciju sniedza pārskatu draudzes kasieris **Andris Atvars**. Ar patreizējo kapitālu varētu vēl piecus gadus pastāvēt, bet, ja nezinām kā **COVID-19** vispār iespaidos mūsu nākotni, ir grūti plānot uz priekšu.

Uz 2021. gadu ievēlēja patreizējo draudzes priekšnieku un valdi. Valdei ir nepieciešams vēl viens loceklis; ievēlēja **Pēteri Saulīti**, kas ir ar pieredzi draudzes darbā.

Paldies mācītājam, draudzes priekšniekam, valdei un citiem darbiniekiem par veikto darbu. Vēlam to sekmīgi turpināt pašreizējos grūtos apstākļos!

FOTO Ilze Nāgela

MLELD pilnsapulce.

FOTO Ilze Nāgela

MLELD pilnsapulce.

Gribētu vēl pieminēt mazliet par šīs draudzes vēsturi. Ar vīru Edgaru un tēvu Artūru 1950. gada oktobrī izbraucām no Bremerhaven, Vācijā uz Austrāliju ar kuģi *Fairsea*. Pāris dienas pirms tam mācītājs **Arnolds Grosbachs** latviešiem noturēja atvadu dievkalpojumu *Delmenhorst* bēgļu nometnē, kur mēs arī piedalījāmies. Man patika, kā viņš runāja un piesaistīja cilvēkus. Gan mēs, gan Grosbachu ģimene, apmetāmies uz dzīvi Melburnā, kur mācītājs ap 1951. gadu nodibināja Melburnas trešo latviešu luterāņu draudzi, kurā mēs tad iestājāmies. Tātad tagad sastāvu šajā draudzē cik gadus jau? Daudz – 70!

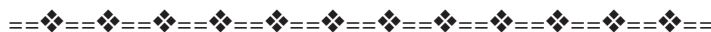
Draudzes locekle Eva

Mans tēvs bija uzaudzis septiņu bērnu ģimenē, kur viņš bija jaunākais. Un tēva māte, kuru es vairs nesastapu, – mana vecāmāte – dzīvoja vecajos Latvijas laikos ar visu lielo ģimeni laukos, ļoti grūtos apstākļos. Viņa bija ļoti ticīgs cilvēks un pazīstama visā apkārtnē ar savu labestību. Tomēr, kā tas dažreiz mēdz būt daudzbērnu ģimenēs, kur vēl visam citam nāca klāt vīra smagā dzeršana, kā dēļ pilnīga nabadzība un bezizeja. Un tā kādu dienu izmisums guva cāmāte skrēja uz upi. Pie pašas upes, izpletis rokas, stāvēja kāds tēls. Viņai tuvojoties, arvienējās vienkāršais apģērbs, bārda un garie mati. Pienākot klāt, vecāmāte bija vaicājusi: „*Kas Tu* bija atbildējis: „*Es esmu Jēzus.*“ Tad Jēzus viņai bija teicis: „*Sieva, Es esmu cietis vēl vairāk nekā* *tie saviem bērniem!*“

Tālāk. Šoreiz varu teikt tikai tik daudz: Tas Kungs Jēzus ir tērpies Ķēniņa mantijā. Vārda burtiskā nozīmē – Viņam ir mugurā Ķēniņa tērps. Rokā Viņam ir Valdnieka zizlis, un Viņš to tura ieslīpi, un galvā Valdnieka kronis. Gara bārda. Vēlāk esmu kaut kur lasījis, ka garīgajā pasaulē jeb Debesīs – drēbes izsaka pozīciju. Es līdz tam nekur nebiju sastapis Jēzu attēlotu tik vienreizēji krāšņā un tai pat laikā varētu teikt – vienkāršā Valdnieka austrumu tērpā, kādu es redzēju Viņam mugurā. Lai gods un slava Viņam pie visām tautām uz bērnu bērniem!

Un Ercenğelis saka: Amen.

(Fragments no R. Sokolovska grāmatas „Varavīksnes lokā“, IDERozītes izdevn., Rīgā 2017. gadā.)

Pēc dievkalpojuma kafijas galds baznīcas zālē

BAZNĪCAS KALENDĀRS 2021. GADAM

APRĪLIS

2. aprīlī plkst.12.00	LIELĀS PIEKTDIENAS dievkalpojums. <i>Kalpos māc. Aldis Elberts.</i>	Sv. Krusta baznīcā
4. aprīlī plkst.6.30	LIELDIENU dievkalpojums. <i>Kalpos māc. Aldis Elberts.</i>	Sv. Krusta baznīcā

MAIJS

9. maijā plkst.12.00	Ģimenes dienas dievkalpojums. <i>Kalpos māc. Aldis Elberts.</i> Kafijas galds baznīcas zālē	Sv. Krusta baznīcā
30. maijā plkst.12.00	Trīsvienības svētku dievkalpojums. <i>Kalpos māc. Kolvins Makfersons.</i> Kafijas galds baznīcas zālē	Sv. Krusta baznīcā

JŪNIJS

20. jūnijā plkst.12.00	Aizvesto piemiņas dievkalpojums <i>Kalpos māc. Valdis Andersons.</i> Kafijas galds baznīcas zālē	Sv. Krusta baznīcā
------------------------	---	--------------------

JŪLIJS

18. jūlijā plkst.12.00	Dievkalpojums. <i>Kalpos māc. Raimonds Sokolovskis.</i> Kafijas galds baznīcas zālē	Sv. Krusta baznīcā
18. jūlijā plkst.14.00	Iesvētes stunda.	Sv. Krusta baznīcā

AUGUSTS

15. augustā plkst.12.00	Dievkalpojums. <i>Kalpos māc. Raimonds Sokolovskis.</i> Kafijas galds baznīcas zālē	Sv. Krusta baznīcā
15. augustā plkst.14.00	Iesvētes stunda.	Sv. Krusta baznīcā

SEPTEMBRIS

12. septembrī plkst.12.00	Dievkalpojums. <i>Kalpos māc. Raimonds Sokolovskis.</i> Kafijas galds baznīcas zālē	Sv. Krusta baznīcā
12. septembrī plkst.14.00	Iesvētes stunda.	Sv. Krusta baznīcā

OKTOBRIS

10. oktobrī plkst.12.00	Iesvētes dievkalpojums. <i>Kalpos māc. Raimonds Sokolovskis.</i> Baznīcas zālē apsveikumi un Iesvētes apliecības saņemšana	Sv. Krusta baznīcā
-------------------------	---	--------------------

DIEVKALPOJUMU DEŽŪRAS

Datums	Dievkalpojumu vada	Draudzes vecākie kalpo	Apsveicēji	Pie skaņu pastiprinātāja	Altāri pušķo	Virtuvē
--------	--------------------	------------------------	------------	--------------------------	--------------	---------

Aprīlis

2.	Māc. A. Elberts	M. Biršs	K.& Z. Kasparsoni	J. Kārkliņš	*****	*****
4.	Māc. A. Elberts	M. Biršs	K.& Z. Kasparsoni	J. Kārkliņš	Z. Kasparsons	*****

Maijs

9.	Māc. A. Elberts	M. Biršs	J. Kārkliņš	T. Pindard	G. Pindard	G. Pindard
30.	Māc. K. Makfersons	M. Biršs	J. & M. Ozoli	J. Ozols	M. Ozola	M. Ozola

Jūnijs

20.	Māc. V. Andersons	M. Biršs		J. Kārkliņš	A. Jaster, B. Ladley	A. Jaster, B. Ladley
-----	-------------------	----------	--	-------------	-------------------------	-------------------------

Jūlijs

18.	Māc. R. Sokolovskis	M. Biršs	K.& Z. Kasparsoni	J. Kārkliņš	Z. Kasparsons	Z. Kasparsons
-----	---------------------	----------	-------------------	-------------	---------------	---------------

==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==

PULKVEDIS OSKARS KALPAKS UN STUDENTU ROTA

Piemiņas dievkalpojums Melburnā

Svētdien, **2021. gada 7. martā**, Svētā Krusta baznīcā notika pulkveža Oskara Kalpaka un Studentu rotas piemiņas dievkalpojums.

Dievkalpojumu ar kuplā skaitā sanākušajiem dievlūdžiem ievadīja Melburnas Korporāciju kopas karognesēji, kas – svinīgā gājienā, zobeniem mirdzot, iesoļoja baznīcā. Tos pie altāra sagaidīja mācītājs **Raimonds Sokolovskis** un draudzes vecākais **Mārtiņš Biršs**. Karogsardze novietojās pie altāra – pie kritušajiem varoņiem speciāli ierīkotas svētvietas, kur deg Mūžīgā uguns. Pulkveža Oskara Kalpaka un Studentu rotas piemiņas dievkalpojumā piedalījās Korporāciju kopa Melburnā, Studenšu Korporāciju kopa Melburnā, Daugavas Vanagu Melburnas nodaļa un Melburnas Latviešu ev. lut. draudze.

Ievadā mācītājs Raimonds izteica savu prieku par iespēju būt šeit, un nesa sirsnīgu sveicienu Melburnas Latviešu ev. lut. draudzes priekšniekam **Kārlim Kasparsona** kungam ar kundzi, draudzes vadībai, dievkalpojuma organizētājiem un visiem klātesošajiem no Sidnejas Latviešu ev. lut. Vienības draudzes, diakonēm un draudzes priekšnieces **Gundegas Zariņas** kundzes.

Svētku reizei atbilstošas patriotiskās dziesmas uz ērģelēm ar jaukām skaņām pavadīja draudzes ērģelnieks **Braians Kops (Brian Copple)**. Bībeles lasījumus veica Draudzes vecākais **M. Biršs**. Lūgšanā mācītājs Raimonds ietvēra Latviju un Austrāliju, pateicoties tam Kungam par visām žēlastībām un izlūgdamies svētību šai zemei, kā arī svētību sanākušiem dievlūdžiem baznīcā un svētību viņu ģimenēm, un arī svētību visai Kristus draudzei pasaulē, to vēlot visām tautām uz zemes. Dievkalpojumā nodziedājām Latvijas himnu.

Svētrunas ievadā

„Nevienam nav lielākas mīlestības kā šī, ja kāds savu dzīvību nodod par saviem draugiem,“ ar šiem mūsu Pestītāja Jēzus Kristus vārdiem godināsim šodien mūsu tautiešus, kam mūžīga slava un pateicība par pašuzupurēšanos un

pašai dziedāšanu Latvijas valsts izveidošanas cīņās,” teica mācītājs Raimonds.

„Latvija ir ļoti sena zeme, un latvji ir sena tauta, tās vēsture sniedzas līdz seno Baltu civilizācijas šūpulim. Tā ir desmitiem un simtiem tūkstošu gadus sena. Saskaņā ar daudzu pētnieku viedokli, tāda ir arī latviešu valoda un rakstu zīmes, kā piemēram, Lielvārdes josta. Latvija ir savus darbus krājusi ārkārtīgi sen, un tās vēsturē Baltu tauta ir īstenojusi savu misiju jau ar dainās un rakstu zīmēs atainoto gudrību, mīlestību, tikumu un viedumu. Patreizējam tautas attīstības posmam

Latvijā, kuru daudzi dēvē par Ceturto Atmodu, ir raksturīgi, ka aktīvi atjaunojas Dižās senatnes Apziņa, piemēram mūsu Tautas Raksts – jau pieminētās Lielvārdes jostas plašais pielietojums simbolikā. Patreiz notiek izteikta senās Apziņas atmoda. Nekas tā neraksturo un nepasvītro tautiskumu, kā sava sirmā senatne. Jo katrai tautai ir Dieva dota misija Zemes virsū kopš seniem laikiem. Viduslaiki ar savām vērtībām ir nākuši un gājuši, arī jaunie laiki nāk un iet. Un to nozīmi kultūras laukā neviens nenoliedz. Bet tieši sirmā senatne uz Tautas Dvēseli runā visspilgtāk. Jo tā ir esence nacionālai pašapziņai. Spriežot pēc publikācijām, to šodien atskārst arvien vairāk tautas dēlu un meitu Latvijā un pasaulē. Tāpēc arī jebkura imperiālisma vara pasaulē ir centusies savām vasaļvalstīm aplāpēt Senatnes apziņu. Jo uz Senatnes apziņas bāzes dzīvo neatkarības Gars. Dzimst neatkarības ideāli.

Uz to pamata rodas patriotisma vilnis, kas vēlāk top īpaši redzams arī daudzos varonības izpaušanos. Mums šodien spilgts piemērs ir pulkveža Oskara Kalpaka gaitas Latvijas neatkarības cīņās, kā arī Studentu rotas varonīgie cīnītāji, kam mēs veltām piemiņas brīžus. Jo par Latvijas tagadni un nākotni, par tautas laimi cīnījās un savu dzīvību atdeva Latvijas armijas pirmais komandieris pulkvedis Oskars Kalpaks kā arī daudzi Studentu rotas kareivji.

Mums ir svētīgi turēt dzīvu savā apziņā mūsu Tēvzemes brīvvalsts tapšanu un Latvijas dēlu un meitu stipro ticību tai. Notikumi pavisam nesenā pagātnē – tepat 20. gadsimta sākumā, vai – mazliet vairāk nekā pirms simts gadiem...”

Studentu rota

„...Idejas īstenošanā kolosāli nopelni ir Reinholdam Muškem, kas ar savām runām atrada dzirdīgas ausis un vienprātības pilnus lēmumus,” par Studentu rotas veidošanu bija rakstījis vēlākais rotas komandieris pulkvedis **Artūrs Galindoms**. Jo tāda ticība Latvijas nākotnei, kāda tā bija Reinholdam Muškem, aizrāva daudzus. Rotā bez akadēmiskās paaudzes bija arī skolnieki un citi patrioti. Tādējādi sākotnējā ideja par kaujas vienību, kura sastāvētu tikai no korporāciju locekļiem, bija dabūjusi paplašinātu bāzi. Sava kvalificētā sastāva dēļ rota visai drīz izveidojās par labi disciplinētu un spēcīgu kaujas vienību.

Nem, tēvzeme, Tavu esmu viss! Tā ir teikts uz Studentu rotas krūšu nozīmes. To izgatavoja no viengabalaina dabīga Latvijas dzintara, šķēps – no sudraba.

Par Liepājas dienām rotas karavīrs **Felikss Krusa** bija sarakstījis dzeju:

Tas latviešu studentu kareivju bars,

Tur talavietis, lettons un sēlis

Un cits vēl, kam krūtīs ir tautiskais spars,

Kas Imantu augšā ir cēlis.

Studentu rotas karavīri ticēja Dievam un ticēja uzvarai.

Februārī Studentu rotu nosūtīja uz Rudbārziem pulkveža Oskara Kalpaka rīcībā, kur rota nonāca 1919. g. 15. februārī. Jau 17. februārī Studentu rota nokļuva frontē. No 3. marta rota piedalījās Kurzemes atbrīvošanas cīņās. 6. martā rota tika iesaistīta incidentā pie *Airītēm*, kur krita pulkvedis **Oskars Kalpaks**, kā arī rotas ko-

Pie altāra māc. Raimonds Sokolovskis. Bībeles lasījumu veica Draudzes vecākais Mārtiņš Biršs.

FOTO Andris Atvars

mandieris **Nikolajs Grundmanis**.

Studentu rota turpināja Latvijas atbrīvošanas kaujas gaitas. 1919. gada 10. martā rota piedalījās Saldus, un vēlāk Jaunpils ieņemšanā, piedalījās Bateru kaujā, un – cīņās Klīves pusmuižas rajonā. 22. maijā Studentu rota jau bataljona sastāvā piedalījās Piņķu kaujā. 23. maijā 3. atsevišķais bataljons kopā ar Latviešu atsevišķo brigādi iegāja Rīgā. 1919. gada jūnija beigās Studentu rota piedalījās Latvijas atbrīvošanas cīņās.

FOTO Andris Atvars

Dievlūdžji.

Pulkvedis Oskars Kalpaks

Latviešu nacionālā karaspēka pirmais pavēlnieks Pulkvedis **Oskars Kalpaks** ir kļuvis par latviešu vīrsnieku simbolu. Viņa kaujas ceļš bija īss, bet ārkārtīgi spilgts. No laikabiedru liecībām – viņa cīņas spars, ideālisms un patriotisms, kas spilgti izpaudās visā viņa mūžā, tas atstāja dziļu ietekmi uz laikabiedriem, un tas atdzimst un turpina dzīvot arī tagad.

„Pulkvedim Kalpakam piemita visas liela vadoņa un īsta latvju karavīra īpašības. Ar savu stipro, viengabalaino personību viņš veidoja un vadīja visus, kas bija ap viņu, uz vienu mērķi – brīvu un neatkarīgu Latvijas valsti. Pulkvedis Kalpaks ar savu piemēru ievadīja laikmetu, kurš vēsturē ierakstīts neizdzēšamiem, ugunīgiem burtiem. Viņš ir liela personība. **Grāfs fon der Golcs** ir teicis par pulkvedi Kalpaku: **Priekšzīmīgs vīrs un vesela personība.**

„*Neaptverami liels ir Kalpaka mūža darbs, un apbrīnojami liela ir viņa ticība latvju tautai. Viņa cēlais un lielais gars, vienmēr valdīs par latvju sirdīm, jo ar savu dzīvi un darbu viņš cēlis sev nemirstīgu pieminekli, un viņa vārds būs mūžam pieminēts dziļā cienībā un pateicībā. Tāds bija Oskars Kalpaks.*“ No Brīvības cīņu hrestomātijas „Latvju varoņu gaitas“, redaktors – ģenerālis **Fricis Virsaitis**, 1938. gada izdevums.

Ko varu vēl tev, Tēvzeme, par sirdi vairāk dot, – lasāms uz pieminekļa Oskaram Kalpakam, kurš uzcelts Rīgā 2006. gadā. Bet *Airītēs* Kalpaka muzejs un piemineklis atrodas jau kopš 1936. gada, un muzejs no jauna darbojas kopš 1991. gada.

Kalpaka, Studentu rotas un visu neatkarības cīnītāju veikums un varonība uzrunā gan tautiešus gan viesus, īpaši jaunatni, aicinot pilnveidot sevi, ikvienam rast spēku un pašapziņu, lai kalpotu Latvijai. Un Kalpaka atspulgs piemineklī nosvērti un cerīgi vēro apkārt notiekošo dzīvi. Viņš aicina, un viņš daudz sagaida no mums.

Pēc Latvijas vēlreizējās neatkarības atgūšanas *Talavijas* filistri **Helmūts un Gunārs Meierovici**, – pirmā Studentu rotas karoga dāvinātāja Zigfrida Meierovica dēli, dāvāja Prezidiju Konventam atjaunotu Studentu rotas karogu, kuru 1991. gada 11. novembrī svinīgā aktā iesvētīja LU Lielajā aulā.

Svētrunas epiloga

Šodien Dieva priekšā mēs pieminam mūsu tautas varonīgos brīvības cīnītājus. Viņi cīnījās ticēdami uzvarai. Un Latvija ieguva neatkarību un izveidoja Latvijas valsti. Tā toreiz, tā tagad – 1991. gadā. Uzvarēja Dzimtenes mīlestība un ticība. Sentēvu dzīvā ticība.

Atklāsmes Grāmatā ir teikts: „*Kam ausis, tas lai dzird, ko Gars saka draudzēm: tam, kas uzvar, Es došu ēst no dzīvības koka, kas ir Dieva paradīzē...*

...Tam, kas uzvar, Es došu no apslēptās mannas, Es viņam došu baltu akmeni, un uz akmens būs jauns vārds rakstīts, ko neviens nezina, kā vien tas, kas to dabū...

...Un tam, kas uzvar, kas dara Manus darbus līdz galam, Es došu varu pār tautām...

...Tam, kas uzvar, Es došu sēdēt pie Manis uz Mana goda krēsla, tā, kā Es esmu uzvarējis un sēdu pie Mana Tēva uz Viņa goda krēsla...

...Es redzēju, un raugi: balts zirgs, un tam, kas sēdēja uz tā, bija šaujamaiss stops; viņam tika dots vainags, un viņš izgāja uzvarēdams un lai uzvarētu.“

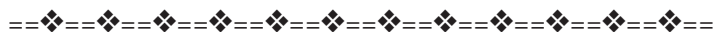
Tas Kungs Kristus nes katrai tautai viņas Likteni! Latvija ir mūžīga. Latviešu tauta pastāv. Tautas Varoņu pul-

ki, kas ir debesīs, vai jūs mūs dzirdat? Tautas Varoņi savu tautu dzird. Tur ir pulkveža Oskara Kalpaka gars, tur ir latvju Studentu rotas drosmīgie cīnītāji! Tie kā vēja spārniem pāršalc Tēvzemes pilsētām un tīrumiem un svētī laikmetu griežus Latvijā. Viņi stiprina arī mūsu prātā un sirdī dziesmu: „*Dievs, sargi mūsu Tēvu zemi!*“ Viņu asinis atgādina mums šodien: turiet augstu Latvijas karogu! Jo Tam karogam vidū stāv dzīvs Senču gars, bet abās pusēs dus neatkarības cīņās izlietās varoņu asinis. Tās runā uz mūsu dvēselēm. To vārdā: māciet saviem bērnu bērniem latviešu valodu! Stāstiet par Latviju, augstu paceltu galvu! Ar skatu tur, kur ir Gaismas pils! Tur, kur dus senču dievi! Tur, kur svētbirzis un ozoli, tur, kur skan Līgo dziesmas! Tur ir tava un mana tauta! Tā ir mūžīga... Mācīsim Ticību un tikumu saviem bērniem un mazbērniem – mūsu senču diženumu, ko vienmēr pieminam un no kā spēku gūstam. Ticību Dievam un ticību uzvarai. Tā mēs dzīvosim un ieiesim nākamajos laikmetos – godājot Debesu Tēvu, kurš ir pār visiem un ar visiem, no kā visas lietas uz Zemes un Debesīs, pielūgsmē Tam Kungam Jēzum Kristum, mūsu Pestītājam no grēka un nāves, kurš nes mūsu trūkumus, ciešanas, slimības un grēkus, mūs lieliski vadīdams Patiesības ceļā, un Svētā Gara spēkā, kurš mūs iepriecina, uztura un svētī. Un – ar pateicību savas tautas varoņiem, apzinādamies mūsu Dižo Senatni, no kurienes ir cēlusies un uzplaukusi – katra – latvja Dvēsele.

Pulkvedim Oskaram Kalpakam un latviešu Studentu rotai, kā arī visiem mūsu tautas varoņiem aizstāvjiem – mūžīga slava!

Tam Kungam Jēzum Kristum gods un slava mūžīgi mūžos. Amen.

Mācītājs Raimonds Sokolovskis

MELBURNAS EV. LUT. LATVIEŠU DRAUDZES DIBINĀŠANA

1951. gada 8. aprīlis uzskatāms par Melburnas ev. lut. latv. draudzes dibināšanas dienu

Melburnas ev.lut. latviešu draudzes sākumi ir atrodamī 1951. gadā, kad pirmā latviešu ev.lut. Mācītāju konference 8. februārī Donkastrā pie Melburnas sadalīja garīgā darba lauku Austrālijā un nodeva Melburnas metropoles robežās dzīvojošo latviešu garīgo aprūpi prāvestam A. Grosbacham. Pirmo dievkalpojumu Melburnā prāvests vadīja 4. martā Sv. Jāņa anglikāņu baznīcā Latrobes ielā, veltītu pulkveža O. Kalpaka piemiņai. Baznīca bija dievlūdēju pārpilna, un tajā dziedāja solists Ernests Māršaus un viņa vadītais lieliskais vīru koris „Kokle“.

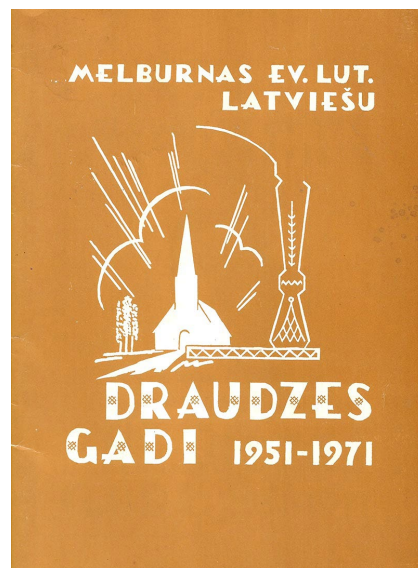
Tikai ar lielām grūtībām izdevās dabūt telpas regulāriem dievkalpojumiem pilsētas centrā, Rasela (Russell) ielā 19 pacēlās stalts nams, kas pēc izskata gan neatgādināja dievnamu, bet pie durvīm nesa uzrakstu „Austrālijas Baznīca“. To bija uzcēlusi austrāliešu neatkarīgā draudze, kas nepiederēja nevienai konfesijai, un turēja tur savus dievkalpojumus. Draudzes labprāt uzklaušīja mūsu lūgumu un atļāva lietot šo baznīcu mūsu dievkalpojumiem svētdienas pēcpusdienās. Pirmais latviešu dievkalpojums šeit notika **1951. gada 8. aprīlī**.

Latviešu garīgā apkopšana bez organizētas draudzes tik lielā pilsētā nebija domājama, un tādēļ prāvests A. Grosbachs bija radījis iniciatoru grupu jeb pagaidu valdi, kuras priekšgalā nostājās LKOK Jēkabs Dzenis. Tai pašā 8. aprīlī pēc dievkalpojuma dievlūdēji sanāca baznīcas zālē, pieņēma draudze satversmi, ievēlēja valdē līdzšinējās pagaidu valdes locekļus un apstiprināja prāvestu A. Grosbachu par šīs draudzes mācītāju. **Tā nu 1951. gada 8. aprīlis ir uzskatāms par Melburnas ev. lut. latv. draudzes dibināšanas dienu.** Uz jaundibināmo draudzi jau bija pieteikušies daži desmiti draudzes locekļi.

[...]

Austrālijas baznīcu mūsu draudze lietoja līdz 1953. gada 13. decembrim, kad Austrummelburnā, Hothama ielā 39 iesvētīja un atklāja Sv. Marka luterāņu baznīcu, un turienes austrāliešu draudze uzaicināja mūs lietot šo baznīcu kopīgi. Tur arī noritēja mūsu draudzes garīgā dzīve līdz pat šim laikam, kad ar nepacietību gaidām uz savu pašu dievnamu Kambervelā.

Turpinājums „Draudzes Vēstis“ Nr. 31.

MANAS ATMIŅAS

Melburnas Latviešu 1. evaņģēliski luteriskā draudze

Melburnas latviešu 1. evaņģēliski luteriskā draudze savu darbību sāka ap 1948. gada beigām vai 1949. gada sākumu, kad mācītājs

Arvīds Buģis ieradās Melburnā un blakus savam maizes darbam nolēma dibināt latviešu luterāņu draudzi, lai nesen iebrukušiem Melburnas luterticības latviešiem būtu kur varētu lūgt Dievu savā dzimtā valodā.

Draudze pastāvēja līdz **2013. gada** vidum, kad tā apvienojās ar Svētā Krusta draudzi, tā atjaunojot Melburnas latviešu evaņģēliski luterisko draudzi. Mācītājs Buģis dažus gadus vēlāk arī dibināja draudzi Balaratā, kā arī noturēja dievkalpojumus citās lauku pilsētās Viktorijā, kā arī Tasmānijā. Savos 64 pastāvēšanas gados draudzei bija divi mācītāji – mācītājs **Arvīds Buģis** un diakone, vēlāk mācītāja – **Māra Saulīte**.

Tik tālu šajā rakstā par konkrētiem faktiem. Turpmāk pievērsīšos pie savām un manas ģimenes atmiņām par Melburnas latviešu 1. evaņģēliski luterisko draudzi jeb, kā daudzus gadus to mēdza Melburnā saukt, par mācītāja Buģa draudzi.

Manas ģimenes saistības ar mācītāja Buģa draudzi sākās agros 1950. tos gados, kad māte pārcēlās uz Melburnu no Bonegillas imigrantu nometnes ārpus Albūrijas. Māte jau Latvijā pazina mācītāju Buģi, jo abi bija no Saldus un, kaut viņas ģimenes mācītājs nebija mācītājs Buģis, bet mācītājs Vanags, abi tomēr viens otru pazina no Saldus, un šī iemesla dēļ māte arī tūlīt iestājās mācītāja Buģa draudzē. Sekoja ilga un tuva draudzība un saistība ar draudzi. 1953. gadā mācītājs Buģis salaulāja manus vecākus, **Ēvaldu Kārkliņu un Āriju Rusmani**. Mācītājs Buģis arī mani kristīja un iesvētīja, un arī izvadīja manu tēvu pēdējā gaitā. Kad māte aizgāja mūžībā, mācītājs Buģis arī jau bija miris, un māti izvadīja jaunā draudzes mācītāja Māra Saulīte.

Manas pirmās atmiņas par draudzi un mācītāju saistās ar baznīcu, kur notika dievkalpojumi. Tā bija maza, zilakmeņa baznīciņa gandrīz Melburnas centrā Austrummelburnā. Svētās Trīsvienības baznīca, kura

Jānis Kārkliņš iesvētībās ar māc. Arvīdu Buģi.

FOTO no Jāņa Kārkliņa personīgā arhīva

piederēja vācu luterāņu draudzei, kaut maza, bija ļoti pievilcīga, ar skaistiem, veclaicīgiem logiem un skaistu atmosfēru. Atceros gan, ka ļoti bieži, it sevišķi Ziemassvētkos un Lieldienās, bija grūti atrast, kur novietot automašīnu. Bieži vien bija garāku gabalu jāiet ar kājām. Atceros pat vienu Lielo Piektdienu, kad automašīnas novietošana bija neiespējama, un tēvs pat nepiedalījās dievkalpojumā, bet braukāja apkārt, kamēr mēs ar māti baznīcā lūdzām Dievu.

Nākošā spilgtākā atmiņa bija daudzus gadus vēlāk – manās iesvētībās. Salīdzinot ar Svētā Krusta draudzi, Melburnas latviešu 1. evaņģēliski luteriskā draudze bija ļoti maza, un kamēr manu skolas biedru iesvētībās Svētā Krusta draudzē bija vairāk kā ducis iesvētāmo, mani mācītājs Buģis iesvētīja vienu pašu. Iesvētību dienā biju lepns, ka iesvētos viens pats, bet izejot iesvētes mācības, nebija tik viegli, jo man vienam pašam bija jāzina visas atbildes, nevarēju paļauties uz kādu citu. Pēc iesvētišanās turpināju aktīvi

Balaratas draudzes jubilejas svinības 1980. gados.

FOTO no Jāņa Kārkliņa personīgā arhīva

piedalīties dievkalpojumos kopā ar vecākiem. Mana māte arī aktīvi iesaistījās draudzes darbā, ilgus gadus būdama draudzes dāmu komitejas vadītāja. Šis darbs galvenokārt tajā laikā saistījās ar kafijas galda sagatavošanu ģimenes dienā, jo mūsu draudze nesagatavoja kafijas galdu pēc katra dievkalpojuma, un divu gadskārtējo sarīkojumu rīkošanas. Māte vadīja dāmu kopu gandrīz divdesmit gadus.

Atmiņas par Melburnas latviešu 1. evaņģēliski luterisko draudzi tomēr visas nav priecīgas. Atceros, kad man bija 20 gadi un pēkšņi mira mans tēvs, mācītājs Buģis ne tik tēvu izvadīja, bet arī ļoti palīdzēja kā mātei, tā man šajos grūtajos brīžos.

Grūtības arī pienāca draudzei, kad mūžībā aizgāja ilggadīgais mācītājs un draudzes dibinātājs Arvīds Buģis. Vairākus gadus draudzē nenotika dievkalpojumi, bet draudzes locekļi negribēja draudzi likvidēt, jo cerēja, ka atradīsies jauns mācītājs. Atceros pat, ka daži ģimenes draugi mēģināja mani pierunāt studēt teoloģiju, lai varētu pārņemt draudzes gana pienākumus. Vairākus gadus vēlāk, kad uz Melburnu no Sidnejas atgriezās Aivars un Māra Saulīši, draudzes valde lūdza Mārai Saulītei, kura bija ieguvusi diakones tiesības, kļūt par mūsu draudzes ganu. Māra arī pieņēma piedāvājumu, un Aivars uzņēmās draudzes priekšnieka amatu. Pēc vairākiem gadiem bez draudzes gana un bez dievkalpojumiem draudze atkal atsāka darbību. Šajā laikā arī es sāku aktīvāk darboties draudzē un darbojos valdē līdz draudzes apvienošanās ar Svētā Krusta draudzi, pildot valdē gan biedrziņa, gan sekretāra, gan priekšnieka vietnieka amatus. Lai kā, kad diakone Māra Saulīte darbojās kā draudzes gans, viņa arī nolika pārbaudījumus un ieguva pilnas mācītājas tiesības. Šī bija lepna diena ne tik vien Mārai Saulītei un viņas ģimenei, bet arī visai Melburnas latviešu 1. evaņģēliski luteriskai draudzei. Mums atkal bija sava mācītāja.

Manā dzīvē tomēr stāvēja priekšā vēl viena skumja diena – tā, kad mūžībā aizgāja mana māte. Viņu izvadīja mācītāja Māra, un man no šīs dienas un dienām īsi pirms mātes aiziešanas ir ļoti skumjas, bet reizē tās arī izraisa jaukas atmiņas un tas ir, pateicoties mācītājai Mārai. Viņa ne tik vien ļoti jauki izvadīja māti, bet arī pēdējās manas mātes dienas šajā saulē pavadīja ar māti un mani. Par to vienmēr būšu pateicīgs mācītājai Mārai Saulītei.

Skumjas tomēr turpinājās arī draudzei, kad 2012. gadā mūžībā aizgāja pati mācītāja Māra Saulīte. Draudze un draudzes valde pateicās mācītājai Mārai par darbu un nolēma nemeklēt jaunu mācītāju. Pilnsapulcē 2013. gadā draudzes locekļi nolēma sazināties ar Svētā Krusta draudzes valdi ar ieteikumu abām draudzēm apvienoties. Pēc vairāk pilnsapulcēm abu draudžu apvienošanās notika, un tā radās pašreizējā – Melburnas latviešu evaņģēliski luteriskā draudze.

Vēlos pateikties visiem Melburnas latviešu 1. evaņģēliski luteriskas draudzes darbiniekiem, valdes locekļiem, draudzes locekļiem un abiem mācītājiem Arvīdam Buģim un Mārai Saulītei par lielo darbu, draudzi uzturot 64 gadus.

Daudz vecākās paaudzes Melburnas latviešu evaņģēliski luteriskās draudzes locekļi un Daugavas Vanagi atcerēsies **Jāni Kamoliņu** un viņa sievu **Veltu**. Draudzes dzīvē Jānis bija pazīstams kā draudzes priekšnieks, kad draudze iegādājās zemes gabalu uz Warrigal Road, Surrey Hills un rūpējās, lai tur uzceltu baznīcu. Par to šodien nerakstīšu, to atstāšu kādam citam. Jānis un Velta Kamoliņi bija maniem vecākiem – Ārijai un Ēvaldam Kārklīņiem tuvi draugi. Šajā rakstā īsumā atgriezīšos savās atmiņās par Jāni.

Cik tālu pagātnē vien varu atcerēties, mani vecāki un es regulāri bijām kopā ar Jāni un Veltu un viņu dēliem Kārli un Jāni. Nezinu, kā draudzība sākās, varbūt, jo visi bija Daugavas Vanagi, vai varbūt tāpēc,

1. latviešu ev. lut. draudzes mācītāja Māra Saulīte (pirmā rindā otrā no labās), valde un dāmu kopa 1999. gadā.

FOTO no Jāņa Kārklīņa personīgā arhīva

ka mana māte un Velta abas kara laikā bija medmāsas, kaut nedienēja kopā, vai – jo Velta un mana māte uzauga Latvijā blakus ciematos, māte – Saldū un Velta – Skrundā. Bija reta sestdiena, kad nebijām kopā vai nu vienā, vai otrā mājā, kādā Daugavas Vanagu sarīkojumā vai kādā vietējā krogū.

Atceros Jāni kā ļoti draudzīgu un smaidošu cilvēku, kas kliboja. Klibošanas cēlonis bija kara ievainojums. Pavadiju daudzas stundas klausoties, kā vecākā paaudze runāja par kara piedzīvojumiem, iebraukšanu Austrālijā, politiku, latviešu sabiedrību un kā to varētu uzlabot un daudz ko citu. Biju viens no retiem bērniem, kas negribēja skraidīt apkārt, bet ar interesi klausījās par ko vecāki un viņu draugi runāja. Jānim laikam patika, ka man interesēja viņu sarunas, un viņš daudreiz prasīja, vai man ir kādi jautājumi. Man nebija; pat ja ko nesapratu, gribēju vienkārši klausīties. Katru gadu tikāmies ap Jāņiem. Kaut pašā vārda dienā nebijām kopā, jo katram bija savi ciemiņi, nākošo dienu laikā vai nu mēs braucām uz *Reservoir*, kur dzīvoja Kamoliņi, vai viņi brauca uz *Pascoe Vale*, kur mēs dzīvojām. Tur kopā ar citiem ģimenes draugiem turpinājās runāšana, kā arī mūsu tautai iemīļotās lietas kā dziedāšana, iedzeršana un ēšana. Kā mana māte, tā arī Velta un Veltas māte bija labas saimnieces. Ēdiens bija ne tik vien garšīgs, bet arī nekad nepietrūka.

Katru janvāri pavadījām vairākas nedēļas kopā Anglesea jūrmalā, Viktorijas rietumos. Kamoliņiem bija karavāna un liela telts, kur katru gadu ne tik vien paši dzīvoja, bet arī uzaicināja savus draugus pavadīt laiku kopā jūrmalā. Kamoliņu nometņošanas vietā pulcējās latvieši kā no Melburnas, tā Balaratas, Džilongas un pat Adelaides. Bija gandrīz tā kā privāts, agra laika 3x3 saiets, tikai bez referātiem. Mēs bijām kopā kā manu vecāku gada gājums, tā jaunieši, kuri bija mazliet vecāki par mani, jo Jāņa un Veltas dēli bija padzīvojuši, un Jānis bija uzaicinājis savus draugus, kuriem arī bija bērni tajā vecumā, tā arī viena meitene manā vecumā. Šī meitene, pašlaik Adelaides *Dziesmu laivas* diriģente un kādreizējā Annas Ziedares Vasaras vidusskolas vadītāja **Lilita Daenke**, dzimusi **Šulcs**, pieaugot arī kļuva par ļoti aktīvu tautieti Adelaidē. Ar Lilitu pavadījām daudz patīkamas stundas, pastaigājoties pa jūrmalu, peldoties vai vienkārši spēlējoties kopā. Mana draudzība ar Lilitu turpinās vēl šodien, un par to man jāpateicas Jānim Kamoliņam. Anglesea jūrmalā man arī patika turpināt pasēdēt un paklausīties kā vecākā paaudze parunājās. Jūrmalā bija vēl vairāk latviešu ar citām domām, ko varēju noklausīties. Liela daļa no viņiem bija aktīvi Daugavas Vanagu organizācijas biedri, un mana draudzība ar viņiem turpinājās, kad pats sāku aktīvi darboties Daugavas Vanagos. Kā Jānim, tā manam tēvam patika zušot. Braucu kopā ar savu tēvu, Jāni un citiem vīriešiem zušot netālu no Anglesea uz Aireys Inlet. Pavadiju ļoti patīkamas stundas ar viņiem upmalā, parunājoties un šad tad noķerot kādu zuti. Šīs divas nedēļas Anglesea kopā ar Jāni Kamoliņu un citiem latviešiem no manas puses bija katru gadu ļoti gaidītas. Tas bija tiešām patīkams laiks, ko nekad neaizmirsīšu.

Šīs ir tikai dažas lietas no daudzām, ko atceros par Jāni Kamoliņu. Jānis bija arī ļoti iecienīts visā Melburnas un Viktorijas latviešu sabiedrībā. To pierādīja Jāņa bēres, kur Svētā Krusta baznīca bija pārpildīta, un man tika stāstīts, ka baznīcā bija tik daudz ziedu, ka apbedīšanas birojam bija jāzvana uz biroju, lai sūta vēl otru mašīnu, lai visus ziedus varētu aizvest no baznīcas uz kapsētu.

Paldies, Jāni un Velta, par tik jaukām dienām manā bērnībā un jaunībā, un par atmiņām, ko nekad neaizmirsīšu.

Jānis Kārklīņš

MĀCĪTĀJS BUGIS KANBERAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS ATKLĀŠANĀ

Laikrakstā *Austrālijas Latvietis*, 1949. gada 3. jūlija numurā par Kanberas Latviešu biedrības atklāšanu bija rakstīts: „Par palīgu, Kungs nāci, kad jauns mums ceļams nams“ bija pirmās dziesmas sākuma vārdi, ko mācītājs **Arvīds Buģis** lūdza dziedāt pāri par 100 cilvēkiem, kas 25. jūnija vakarā pulcējās Kanberas latviešu biedrības iesvētīšanā. Jaunās organizācijas priekšnieks komponists **Eižens Freimanis** teica, ka biedrības nākotnes mērķos, starp citu, ir mūsu invalīdu atbalstīšana Vācijā un ierosinājums pārējām šāda veida organizācijām par kopēju latviešu dziesmu svētku sarīkošanu Austrālijā.

Ģimenes dienas dievkalpojums

Svētdien, 9. maijā plkst. 12.00 Sv. Krusta baznīcā – kalpos māc. Aldis Elberts
Pēc dievkalpojuma kafijas galds baznīcas zālē

Lieldienu dievkalpojumi Sv. Krusta baznīcā

Piektdien, 2. aprīlī, plkst. 12.00

Lielās Piektdienas dievkalpojums
(ievērot laika maiņu!)

Svētdien, 4. aprīlī, plkst. 6.30

Lieldienu dievkalpojums

Mācītājs Aldis Elberts, Ērgelnieks Brian Copple

ERN JENSEN
FUNERALS

Generations of care since 1928

Aprūpe vairākās paaudzēs kopš 1928. g.

Fixed price prepaid funerals
Fiksētas cenas priekšapmaksātām bērēm

Proudly serving the Latvian community since 1947

Ar lepnumu apkalpo latviešu sabiedrību kopš 1947. g.

9480 - 1477 All suburbs

9480 - 1477 Visas priekšpilsētas